

הקרקע

שתי גוויות מונחות על הקרקע, במקום שבו נפתחה אש תופת על המתפללים ששבו ממערת-המכפלה. אנשי קריית-ארבע נקבע עוד באותו הערב, ואילו אחד הפצועים

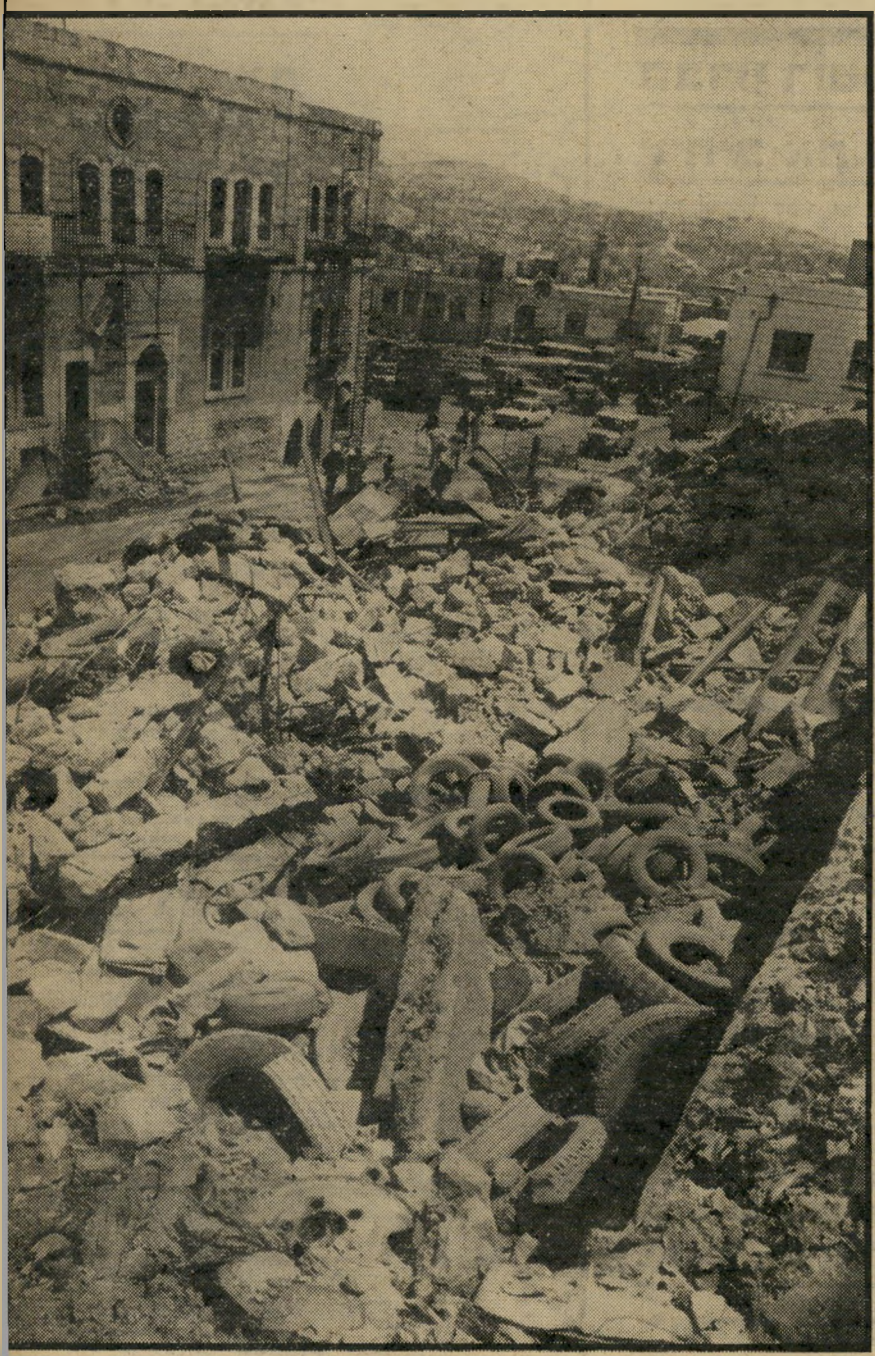
קשה נפטר מפצעיו יומיים. אחר-כך, והעלה את מיספר ההרוגים לשישה. אחת השאלות שנשאלו היתה, מדוע לא נשאו עימם בני ישיבת-ההסדר, הידועים כלוחמים לכל דבר, כלי נשק. שאלה נוספת היא, מדוע לא פתחו מייד החיילים שבתוך בית הדסה באש לכיוון התוקפים.

רידה, עד לתהלוכה של ליל-השבת הבא. אך לפתע, ללא כל רמז מוקדם, נפ- תחה האש. הכביש כולו נשטף בכדורי רים, שניתזו על האספלט וברסיסי רימור נים. הדם נשפך על הכביש, הזעקות מילאו את החלל. תוך שניות ספורות נמוג העשן. הדם המשיך לזרום והזעקות אף גברו.

נשות הדסה נסוגו אל תוך הבניין. הגוש הראשון של הנשים והילדים התפזר לכל עבר. הגברים התכוססו בדמם. עבור שישה מתושבי קריית-ארבע ואור- חיהם נסגר המעגל. 16 אחרים מתחיי לים עתה דרך ארוכה של מילחמה עיי- קשת בנכות ובפציעה. בגדה המערבית נפ- תח עידן חדש.

השמירה על בית הדסה לא היתה יעילה לדברי אנשי הקרייה. למעלה: חייל שומר למחרת הפיגוע. למטה: רופא מטפל בפצוע.

העונש כבר למחרת הפיגוע נהרסו ארבעה בתים, שבהם השתמשו התוקפים, לפי טענת המושל הצבאי. מכיוון שאלה הם אותם הבתים שהי ממשלה תיכננה להרסם לצורך ההתנחלות היהודית במקום יש המפקקים בגירסה זו.

שהגיעה במסוק באה באיחור. מרחץ הדמים ב לערך, ואילו המסוק עם הצוות הרפואי את התמונות צילם אלי הרשקוביץ, מזום 77.